

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้า
ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๓**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ พ.ศ.

๒๕๓๓ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับ ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคันนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๓"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคันนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคันนี้

"สภามหาวิทยาลัย" หมายถึง สภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
 "กรรมการ" หมายถึง กรรมการสภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
 "ประธาน" หมายถึง ประธานที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
 "เลขานุการ" หมายถึง เลขานุการสภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ

หมวด ๑

อำนาจและหน้าที่ของนายก อุปนายก และเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ นายกสภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ๔.๑ ควบคุมและดำเนินกิจการของสภามหาวิทยาลัย
- ๔.๒ เป็นผู้แทนของสภามหาวิทยาลัยในกิจการของสภามหาวิทยาลัย
- ๔.๓ อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือตามที่ข้อบังคันนี้กำหนดไว้

ข้อ ๕ อุปนายกสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจ และหน้าที่ช่วยนายกสภามหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย และให้มีอำนาจและหน้าที่เข่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ เลขาธุการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- ๖.๑ เชิญประชุมสภามหาวิทยาลัยตามคำสั่งของนายกสภามหาวิทยาลัย
- ๖.๒ แจ้งระเบียบหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อที่ประชุม
- ๖.๓ เชิญบุคคลใด ๆ เข้าร่วมประชุมหรือซึ่งแจงในที่ประชุม
- ๖.๔ จัดทำรายงานการประชุม
- ๖.๕ แจ้งมติของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ๖.๖ เก็บรักษาเอกสารของสภามหาวิทยาลัย
- ๖.๗ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๒

การประชุม

ข้อ ๗ การประชุมให้มีอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง หรือตามกำหนดที่สภามหาวิทยาลัยได้มีมติไว้ แต่ประชานจะสั่งการประชุมครั้งใดก็ได้ เมื่อเห็นว่าไม่มีเรื่องที่สมควรบรรจุเข้ารับเบียบวาระการประชุม

ในการมีที่ประชานเห็นสมควรเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ให้เรียกประชุมได้

ข้อ ๘ ถ้ากรรมการต้องแต่เก้าคนขึ้นไปรึของขอให้สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัยภายในสิบวัน นับตั้งแต่วันที่นายกสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสือร้องขอ

ข้อ ๕ การเรียกประชุมต้องทำเป็นหนังสือแจ้ง พร้อมด้วยระเบียนการการประชุม และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แต่ประธานจะเรียกประชุมเร็วกว่านี้ โดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือก็ได้เมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องด่วน

ข้อ ๖ การจัดระเบียนการการประชุมให้เป็นไปตามที่ประธาน หรือเลขานุการแล้วแต่กรณี จะพิจารณาเห็นสมควร ไปตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- ๖.๑ รับรองรายงานการประชุม
- ๖.๒ เรื่องเสนอเพื่อทราบ
- ๖.๓ เรื่องสืบเนื่อง หรือค้างพิจารณาจากการประชุมครั้งก่อน
- ๖.๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา
- ๖.๕ เรื่องอื่น ๆ

ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องด่วน ประธานหรือเลขานุการ แล้วแต่กรณีจะจัดไว้ในลำดับใดของ การประชุมก็ได้

ข้อ ๗ ให้มีการลงลายมือชื่อกรรมการหรือผู้มาเข้าประชุมทุกคน

ข้อ ๘ ใน การประชุมจะต้องมีกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๙ เมื่อไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธาน ให้กรรมการที่มีอายุสูงสุดที่มาประชุมทำหน้าที่ประธาน ชั่วคราว เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการ spanning หาวิทยาลัยผู้หนึ่งผู้ใดเป็นประธาน

ข้อ ๑๐ ใน การประชุม spanning หาวิทยาลัย ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียนวาระ การประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้มติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑ ใน การประชุม ถ้ากรรมการ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มาประชุมมีมติให้ ประชุมลับก็ให้ประชุมลับ

ในการประชุมลับ ผู้ที่จะอยู่ในที่ประชุมหรือ ณ ที่ใดในระยะที่อาจฟังการประชุมได้ ได้แก่ กรรมการผู้ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในการประชุม และผู้ที่ได้รับอนุญาตจากประธานท่านนี้

ข้อ ๑๖ กรรมการจะอยู่ในที่ประชุมขณะมีการอภิปราย และลงมติในเรื่องใดที่มีประโยชน์ได้เสีย ถ้วนเดนเกี่ยวกับข้อด้วยไม่ได้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติอนุญาตให้อยู่ในที่ประชุมเพียงเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง อันจะทำความกระจ่างในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๗ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใด ๆ สั่งพักการประชุม เสื่อมการประชุม หรือ เลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๘ กรรมการมีสิทธิขอแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุมให้ตรงตามที่เป็นจริงได้ การะให้แก้ไขได้หรือไม่นั้น สุดแล้วแต่เมตตาของที่ประชุมจะพิจารณา วินิจฉัยซึ่งขาด

ข้อ ๑๙ เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติรับรองรายงานการประชุมครั้งใดแล้ว ให้ประธานลงลายมือชื่อ ไว้เป็นหลักฐาน

รายงานการประชุมที่ยังไม่มีการรับรอง เพราเหตุที่ว่าการดำเนินการด้านหน้างของประธานสืบดัง ตามวาระ ให้เลขาธุการบันทึกเหตุนั้นไว้และให้เลขาธุการเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม นั้น

ข้อ ๒๐ สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้จดรายงานการประชุมลับครั้งใด ทั้งหมด หรือแต่งบางส่วน ก็ได้ แต่ไม่บันทึกพฤติกรรมไว้

ข้อ ๒๑ การเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติห้ามโฆษณาข้อความอันเกี่ยวกับความปลอดภัย หรือ พลประโยชน์สำคัญของมหาวิทยาลัยที่ได้ก่อความหรือปรากฎในรายงานการประชุมก็ได้

ข้อ ๒๓ ให้เลขาธุการจัดพิมพ์รายงานการประชุม เว้นแต่รายงานการประชุมลับที่ได้มีมติของ สภามหาวิทยาลัยนี้ให้เปิดเผยและข้อความที่ห้ามโฆษณา

หมวด ๓

การเสนอข้ออภิปรายและการอภิปราย

ข้อ ๒๔ ข้ออภิปรายทั้งหลายต้องมาจากกรรมการ โดยเสนอต่อหน้าเป็นหนังสือต่อประธานและต้องมีกรรมการอื่นลงชื่อรับรองไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๒๕ ข้ออภิปรายขอให้สภามหาวิทยาลัยศึกษาข้อบังคับนี้ หรือข้อบังคับอื่นใดที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชว. พ.ศ.๒๕๓๓ ต้องมีกรรมการอื่นลงชื่อรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

ข้อ ๒๖ ข้ออภิปรายที่จะก่อให้เกิดผลให้เป็นระเบียบหรือข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยต้องเสนอเป็นร่างระเบียบหรือร่างข้อบังคับ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ และต้องมีกรรมการอื่นลงชื่อรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

ข้อ ๒๗ ประธานมีสิทธิเสนอข้ออภิปรายได้โดยไม่ต้องมีผู้ลงชื่อรับรอง การลงชื่อรับรองข้ออภิปรายต้องเสนอมาพร้อมกับข้ออภิปรายนั้น

ข้อ ๒๘ ข้ออภิปรายต่อไปนี้ไม่ต้องเสนอเป็นหนังสือและไม่ต้องมีผู้ลงชื่อรับรอง

๒๘.๑ ขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องค่วน

๒๘.๒ ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม

๒๘.๓ ข้ออภิปรายที่ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควร

๒๘.๔ ข้ออภิปรายที่ที่ประชุมพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๒๙ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาข้ออภิปรายโดยอยู่ห้ามมิให้เสนอข้ออภิปรายอื่น นอกจากข้ออภิปรายต่อไปนี้

๒๙.๑ ขอให้รวม หรือแยกประเด็นพิจารณา หรือลงมติ

๒๙.๒ ขอให้เลื่อนการพิจารณา

๒๙.๓ ขอให้ปิดอภิปรายเฉพาะเรื่องที่กำลังอภิปรายกันอยู่

๒๙.๔ ขอให้ยกเรื่องอ่อนขึ้นปรึกษา

ในกรณีที่ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอ่อนขึ้นพิจารณา ข้ออภิปรายเดิมเป็นอันตกไป

ข้อ ๓๐ การแก้ไขเพิ่มเติมข้ออภิประยที่ประธานสั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมแล้วจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุม

ผู้เสนอข้ออภิประยอาจถอนข้ออภิประยของตนได้ก่อนถึงวันนัดประชุมพิจารณาข้ออภิประยนั้น เเต่ถ้าถึงวันนัดประชุมแล้ว จะถอนได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุม

ข้อ ๓๑ การถอนเรื่องจากการเป็นผู้รับรอง หรือจากการเป็นผู้ร่วมกันเสนอข้ออภิประยโดยจะกระทำได้เฉพาะก่อนที่ประธานสั่งบรรจุข้ออภิประยนั้นเข้าระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๓๒ ข้ออภิประยโดยถึงวาระพิจารณาในที่ประชุมแล้ว ถ้าผู้เสนอข้ออภิประยไม่ชี้แจงในที่ประชุมหรือผู้เสนอข้ออภิประยไม่อยู่ในที่ประชุม โดยไม่มีผู้ชี้แจงแทนในฐานะผู้รับมอบหมายข้ออภิประยนั้นเป็นอันດังไป

การมอบหมายให้ชี้แจงแทนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน เมื่อประธานอนุมัติแล้วจึงจะเข้าชี้แจงในที่ประชุมได้

ข้อ ๓๓ ผู้มีสิทธิอภิประยก่อนคือผู้เสนอข้ออภิประย

ข้อ ๓๔ ถ้ามีผู้อภิประยหลายคน ประธานจะให้คนใดอภิประยก็ได้ แต่ให้คำนึงถึงผู้เสนอข้ออภิประย ผู้รับรองข้ออภิประย และผู้ที่ยังไม่ได้อภิประยด้วย

ข้อ ๓๕ การอภิประยต้องอยู่ในประเด็น หรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังพิจารณากันอยู่ และห้ามนิ่งให้นำเอกสารใด ๆ มาอ่านให้ที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๓๖ ห้ามนิ่งให้ผู้อภิประยแสดงกิริยา หรือใช้ภาษาอันไม่สุภาพ ใส่ร้าย หรือเสียดสีบุคคลใด

ข้อ ๓๗ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิประยพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิประยก็ได้

ข้อ ๓๘ กรรมการผู้ได้เห็นว่ามีการฝ่าฝืนข้อบังคับ อาจยกมือขึ้นพื้นศีรษะเพื่อแสดงการประท้วง ประธานจะต้องให้โอกาสผู้นั้นชี้แจง แล้วให้ประธานวินิจฉัยว่าได้มีการฝ่าฝืนข้อบังคับตามที่ประท้วงนั้น หรือไม่ คำวินิจฉัยของประธานให้ถือเป็นเด็ดขาด

ให้นำความในวรรณหนังมาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้ถูกอกปรายพาดพิงถึงเรื่องส่วนตัว อันเป็นที่เสียหายแก่ผู้นั้น

ข้อ ๓๕ ผู้อภิปรายอาจอนคามพูดของตนได้ หากมีผู้ฟังค้านจะต้องได้รับความยินยอมของที่ประชุมก่อน แต่ในการนี้มีการประท้วงตามข้อ ๓๔ ให้ประธานวินิจฉัยเสียงก่อนว่าได้มีการฝ่าฝืนข้อบังคับตามที่ประท้วงนั้นหรือไม่

ข้อ ๔๐ การอภิปรายเป็นอันญติ เมื่อ

- ๔๐.๑ ไม่มีผู้ได้อภิปราย
๔๐.๒ ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย
๔๐.๓ ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นที่นับเป็นปรกษา

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้ออกกิปรายกันพอสมควรแล้ว จะขอให้ที่ประชุมอนุนิใจยังว่าจะปิดออกกิปราย หรือไม่ก็ได้

ໜົດ ۴

การลงมติ

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่จะต้องมีติของสภามหาวิทยาลัย ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ
มติของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขึ้นขาด การออกเสียงขึ้นขาด
จะให้เหตุผล หรือไม่ก็ได้

มติในการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารตามมาตรฐาน...แห่งพระราชบัญญัติมหा�วิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๗๗ ให้ถือค่าແນະເສີມເກີນວ່າກົງໜຶ່ງທີ່ນີ້ຈະມີພຸດຍືນດັບຕະຫຼາດ

ข้อ ๔๗ การลงมติ กรรมการที่อยู่ในที่ประชุมเท่านั้นที่มีสิทธิออกเสียง

ข้อ ๔๕ การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำเป็นการเปิดเผย เว้นแต่เมื่อที่ประชุมมีมติให้กระทำเป็นการลับ จึงให้ลงคะแนนลับ

วิธีการลงคะแนนเปิดเผยและวิธีการลงคะแนนลับ ให้ประธานเป็นผู้กำหนดความเห็นชอบของที่ประชุม

การออกเสียงลงค่าแนวเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารตาม มาตรา...แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๗๗ ให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๕ เมื่อได้นับคะแนนเสียงสร้างแล้ว ให้ประธานประกาศผลต่อที่ประชุมทันที ถ้าเรื่องใด มีกังวลหมาย หรือจะเปลี่ยนข้อบังคับเฉพาะเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้ว่ามันต้องจัดตั้งประกอบด้วยคะแนนเสียงถึง จำนวนเท่าใด ก็ให้ประกาศด้วยว่าคะแนนเสียงข้างมากถึงจำนวนที่กำหนดไว้นั้นหรือไม่

ข้อ ๔๖ ในการนับคะแนนเสียงครั้งใด ถ้ากรรมการร้องขอและที่ประชุมมีมติให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ ก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่

ข้อ ๔๗ นติได้ไม่มีผู้ดัดก้านก์ให้ประชานตามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกันมตินี้

ໜົມວັດ ៥

บทเปิดเต็ม

ข้อ ๔๘ ในการรับรองรายงานการประชุมและการอนุมัติให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ
ประกาศนียบัตร ตามมาตรา ๑๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ นายก
สภามหาวิทยาลัยอาจเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย และให้กรรมการออกเสียงลงมติโดยกรรมการ
ไม่ต้องมาประชุมพร้อมกันตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนดก็ได้ แต่ต้องแจ้งผลการประชุมนั้นให้สภा
มหาวิทยาลัยทราบในการประชุมครั้งต่อไป

ข้อ ๔๕ ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยยื่นเป็นที่การพ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดในที่ประชุมโดยขาดความรุว หรือก่อความสบงเรียบร้อยของที่ประชุม

ข้อ ๕๐ ผู้ได้ฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ ประธานมีอำนาจเดือน ห้ามปราบ ให้ถอนคำพูด ห้ามพูดในเรื่องที่กำลังพิจารณา กันอยู่ ให้ก้าวลาของมาในที่ประชุม หรือสั่งให้ออกไปจากที่ประชุมครั้งนั้น โดยมีหรือไม่มีกำหนดเวลาใด้

ในกรณีที่ประธานให้ผู้ได้ออกจากที่ประชุม หากผู้นั้นขัดขืน ประธานมีอำนาจสั่งให้เข้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยนำตัวออกไปจากสถานที่ประชุม

ข้อ ๕๑ ในกรณีมีปัญหาที่จะต้องตีความตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่จะวินิจฉัย และเมื่อที่ประชุมได้ลงมติวินิจฉัยโดยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการเป็นประการใดแล้ว ก็ให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นเด็ดขาด

การขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง อาจทำได้โดยประธานที่ประชุมของปรึกษา หรือกรรมการร้องขอ โดยมีกรรมการรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะการประชุมพิจารณาเรื่องใด สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้ดัดใช้ข้อบังคับนี้ข้อนึงข้อใดในการประชุมพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้

ข้อ ๕๓ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาระบบที่ประชุมที่ได้ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๓

อนุวารตน์ วัฒนพงศ์ศิริ

(นายอนุวารตน์ วัฒนพงศ์ศิริ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร